

ved Valget af disse Synsmænd, saaledes at de valgte af Politimesteren med teknisk Assistance, og saaledes, at den tekniske Assistent kunde være Mellemand mellem Redere og Synsmænd, naar der var Ting at klage over. For de andre Ting, jeg nævnte, de 7—8 Meter, har jeg aldeles sikre Fakta paa Haanden. Jeg skal kun udtale, at jeg ingen Sinde har sigtet til samtlige Synsmænd, men her at begynde at trække Navne eller Pladser frem vilde vistnok være utilbørligt.

Naar den højtærede Indenrigsminister siger, at Arbejdsgiverne først burde henvende sig til Arbejdsraadet om de nævnte Vedtægter, saa er der i et bestemt Tilfælde fra Arbejdsgivernes Side rettet Henvendelse til Arbejdsraadet om en Mængde forskellige Punkter, men ikke et eneste af alle disse Punkter blev imødekommet fra Arbejdsraadets Side, og saa har man jo ingen Ting at stole paa, naar Arbejdsgiverne, selv om de ville tale ens Interesser, kun sidde som Minoritet i dette Arbejdsraad.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Naar det ærede Medlem paa ny vil gennemlæse sine Udtalelser om Synsmændene Sp. 419—20, vil han sikkert erkende, at de have en saadan Adresse, at de ingenlunde kunne siges kun at omfatte enkelte af Synsmændene. Som jeg udtalte, omfatte de vel ikke dem alle, men Adressen er dog saa vid, at de maa omfatte mange, idet det ærede Medlem f. Eks. sagde, at Rederne „over hele Landet“ ikke kunne have Tillid til Synsmændene. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at han ikke her skulde fremdrage Navne, men jeg sagde, at havde det ærede Medlem nogen Kendskab til dette og Oplysninger derom, burde det ærede Medlem have henvendt sig til mig og talt med mig derom, i Stedet for her i Tinget at udkaste en meget haard og, efter min Mening, ganske ubillig Dom over saa godt som samtlige udnævnte Synsmænd.

Det ærede Medlem omtalte Arbejdsraadet, og at der var sket Henvendelser til Arbejdsgivernes Repræsentanter i Arbejdsraadet, men at der intet var kommet ud deraf, og hvad skulde man saa gøre? Saa kunde i hvert Fald Arbejdsgivernes Repræsentanter have fremsat deres Mindretalsbetænkning, i Stedet for at Arbejdsraadets Forslag med Hensyn til Regulatorer foreligger som enstemmig tiltraadt saavel af Arbejdsgiverne som af Arbejdernes Repræsentanter.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Marott: Jeg tillader mig lige overfor den højtærede Krigsminister at hævde, at der ikke i Hærloven findes nogen Hjemmel for Rekrutbatailloners Deltagelse i Kantonementsøvelser. At man tidligere har benyttet sig af denne administrative Forholdsregel, beviser jo intet, og det forandrer ikke Hærlovens Ord. I alt Fald vil jeg udtale Haabet om, at der ved Hjælp af Finansudvalget maa komme Klarhed i denne Sag.

Den ærede Indenrigsminister fandt ikke, at det var underligt, at han ved et Cirkulære til de paagældende Byraad havde tilkendegivet, at Ministeriet var villigt til at stadfæste en Vedtægt om Kildebeskatning. Forholdet er imidlertid det, at dette Cirkulære i Virkeligheden er opfattet som en Slags Advarsel mod Kildebeskatningen, og dette Cirkulære fik ogsaa det af mig tidligere omtalte Resultat. Den ærede Indenrigsminister har fremdeles ikke givet nogen Forklaring af sine Udtalelser under forrige Aars Finanslovbehandling, da han antydede, at der i fremtidige Skattevedtægter vilde blive indført en Bestemmelse om et fælles Skatteminimum. Jeg har flere Gange citeret denne Udtalelse af den ærede Indenrigsminister. Som bekendt fik vi ikke noget fælles Skatteminimum til Trods for denne Udtalelse af Ministeren, og som Følge deraf fik vi et højere Skatteminimum i Odense end i de fleste andre Byer.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alf. Christensen: Jeg vil tillade mig ved en kort Bemærkning at paakalde Opmærksomheden hos den ærede Minister for offentlige Arbejder. Medens der gennemgaaende findes Tilfredshed i Postetaten ved den gennemførte Lønningslov, findes der hos en vis Klasse af de under Postetaten fungerende ikke den samme Tilfredshed, nemlig hos 17 Damer, der ere ansatte under Overpostmesterembedet. De ere ansatte som Assistenten uden Præliminæreksamen med en Gage af 50 Kr. om Maaneden paa en saadan Maade, at de ere udelukkede fra ethvert Avancement. Disse 17 Damer kunne selvfølgelig i Længden ikke eksistere med denne Løn, naar